राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीति,२०७१ मस्यौदाको संक्षिप्त विवरण

नेपाल सरकार
स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालय,

जनसङ्ख्या महाशाखा

रामशाहपथ, काठमाडौं ।

जनसंख्याको वर्तमान स्थिति यस प्रकार रहेको छ : वि.स. २०६८ (२०११)

कूल जनसंख्या २,६४,९४,५०४ जना

- कूल प्रजनन् दर (TFR) २.६
- जनसङ्ख्या बृद्दिदर १.३५
- कोरा मृत्युदर (CDR) ७ (प्रति हजार जनसंख्या)
- शिशु मृत्युदर (IMR) (प्रति एक हजार जीवित जन्म) ४६
- औसत आयु (वर्ष) ६८
- औसत घरपरिवारको आकार ४.८
- अनुपस्थित जनसङ्ख्या १९,२१,४९४
- कूल बसाइसराई ४५,१७,२८७ जना

विद्यमान समस्याहरु

- विकासका सबै प्रयासको केन्द्रविन्दु र सबै प्रतिफलको उपभोक्ता जनसङ्ख्या नै हो । विकास आयोजनाको तर्जुमा, कार्यान्वयन र अनुगमनमा जनसङ्ख्या व्यवस्थापनका कार्यक्रमलाई सबै सरकारी, गैर सरकारी र निजी क्षेत्रबाट आन्तरिकीकरण (Internalization) गर्न सकिएको छैन ।
- आर्थिक पछौटेपन, अशिक्षा र पितृसत्तात्मक पुरातनवादी सोच र कार्यशैलीले जनसङ्ख्या र विकासका बीच सन्तुलन कायम गर्न सकिएको छैन ।
- उत्पादनशील जनशक्ति विदेसिँदा नेपालको कृषि तथा अन्य क्षेत्रको उत्पादनमा नकारात्मक असर गर्नुका साथै ग्रामीण क्षेत्रको उमेर संरचना र लैङ्गिक अनुपात बदलिएर बालबालिका, महिला र वृद्धहरू मात्र ग्रामीण क्षेत्रमा रहने अवस्था सिर्जना भएको छ । यसका साथै देशको आन्तरिक कारण विस्थापित जनशक्तिलाई सम्मानपूर्वक उत्पादनशील कार्यमा संलग्न गराउने प्रभावकारी संरचनाको अभाव छ ।
- बालविवाह, उच्च प्रजननदर, कम उमेरमै र थोरै समयको अन्तरालमा गर्भधारण, परिवार नियोजनका साधनको माग एवं उपयोग गर्नसक्ने क्षमतामा कमी आदिका कारण प्रजनन तथा मातृस्वास्थ्यमा अपेक्षित सुधार हुन सकेको छैन ।

- अवसरको खोजी, प्राकृतिक विपत्ति (जस्तै भूक्षय, बाढी पहिरो आदि) र उब्जाउ जमिनको विनाशका कारण आन्तरिक बसाइसराइले गर्दा तीव्ररूपमा बढ्दै गएको सहरीकरणलाई व्यवस्थित गर्न सकिएको छैन ।
- विकास व्यवस्थापन र जनसङ्ख्या व्यवस्थापनका बीचमा अध्ययन, अनुसन्धान तथा नीति र कार्यक्रममा सरकारी, गैरसरकारी, निजी क्षेत्र तथा नागरिक समाजबीचको समन्वयात्मक एवं प्रभावकारी सहकार्यको अभाव छ ।
- राज्यका केन्द्रदेखि स्थानीयसम्मका सबै तहमा र विभिन्न क्षेत्रमा लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण एवं मूलप्रवाहीकरण गर्न सकिएको छैन ।
- जेष्ठ नागरिकहरूको वृद्घिदरको अनुपातमा उनीहरूको स्वास्थ्य हेरचाहलगायत विभिन्न सरोकारका विषयहरूको प्रवर्धनमा अपेक्षित सुधार हुन सकेको छैन ।
- जनसङ्ख्यासम्बन्धी वर्गीकृत तथ्याङ्कको सङ्कलन, विश्लेषण तथा राष्ट्रिय नीतिमा पृष्ठपोषण गर्नसक्ने समयोचित र प्रतिनिधिमूलक प्रभावकारी अनुसन्धानको खाँचो छ ।

चुनौतीहरू

• राष्ट्रियरूपमा नीति तथा कार्यक्रम तर्जुमा गर्दा जनसाङ्ख्यिक सूचक, जनसाङ्ख्यिक गतिशीलता एवं आर्थिक तथा भौतिक विकासका सूचकहरूबीच सन्तुलन कायम गर्ने ।

•उत्पादनशील जनशक्तिलाई स्वदेशमै राख्ने प्रभावकारी व्यवस्थापन, बदलिएको उमेर संरचना र लैङ्गिक अनुपातले पार्ने दुस्प्रभाव व्यवस्थापन गर्ने ।

•विवाह, यौन, परिवार नियोजनका साधनको माग एवं उपयोग, गर्भधारण, प्रजनन तथा प्रजनन् स्वास्थ्यलाई अधिकारका रूपमा लिने अवस्था सृजना गर्ने ।

•प्राकृतिक प्रकोप (जस्तै भूक्षय, बाढी पहिरो आदि) बाट हुनसक्ने सम्भावित मानवीय क्षतिको न्यूनीकरण एवं प्रकोप व्यवस्थापन गर्ने ।

•नीति निर्माणलाई टेवा पुऱ्याउने गरी विकास र जनसङ्ख्या व्यवस्थापनका बीचमा हुने सम्बन्धलाई (स्थान र समुदाय अनुसार) आवधिकरूपमा अध्ययन, अनुसन्धान गर्ने प्रभावकारी परिपाटीको विकास गर्ने ।

•जनसङ्ख्या वृद्धिका अनुपातमा आर्थिक तथा सामाजिक विकासका कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि आवश्यक स्रोत व्यवस्थापन गर्ने ।

•समाजको स्वरूप अझै पितृसत्तात्मक भएको र राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम तर्जुमामा महिला र लैङ्गिक, धार्मिक एवम् समुदाय अल्पसङ्ख्यक समूहको पहुँच न्यून भएकाले यसलाई प्रभावकारी रूपमा सन्तुलित बनाउने ।

नयाँ नीतिको आवश्यकता

जनसङ्ख्या बहुआयामिक विषय हो । देशको आर्थिक तथा सामाजिक विकासका लागि समन्वयात्मक रूपमा यसको समुचित व्यवस्थापन आवश्यक छ । नेपालमा जात, जाति, भाषा, धर्म, लिङ्ग र बसोबास एवम् भूगोलका आधारमा भएका विभिन्न असमानताहरूलाई सम्बोधन गर्न, प्रजननदर घटाउन, विवाहको उमेर बढाउन, बसाइसराइ र सहरीकरणलाई व्यवस्थित गर्न आवश्यक छ । सामाजिक, आर्थिक तथा राजनैतिक निर्णयमा प्रमुख भूमिका नै जनसङ्ख्याको हुने भएकाले सबै क्षेत्रमा सुधारका लागि सबै सरोकारवाला निकायका बीच समन्वय, सहकार्य र तादात्म्य राख्ने एक राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीतिको खाँचो अनुभव गरिएको छ ।

राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीतिको भावी सोच, ध्येय, लक्ष्य तथा उद्देश्यहरु

भावी सोच

हरेक नागरिकलाई गुणस्तरीय जीवनयापन गर्ने अवसरको बृध्दि भएको हुनेछ ।

ध्येय

जनसङ्ख्या, वातावरण र विकास बीच सामञ्जस्य कायम गरी नागरीकलाई अधिकारमा अधारित जनसङ्ख्या र विकासका एकीकृत सेवा प्रवाहको सुनिश्चितता गर्दै उत्पादनशील र स्तरीय जीवनयापनको वातावरण बनाउने ।

लक्ष्य

- जनसङ्ख्याका सवालहरूलाई विकाससँग एकीकरण गर्दै सबै नागरिकको जीवनमा गुणस्तरीय सुधार ल्याउने, प्रजननस्वास्थ्य तथा प्रजननसम्बन्धी मौलिक अधिकारलाई सुनिश्चित गर्ने र जनसङ्ख्या व्यवस्थापनमा लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणलाई प्रवर्धन गर्नु यस नीतिको लक्ष्य रहेको छ ।
- सहस्राव्दी विकास लक्ष्य तथा दिगो विकास लक्ष्य समेतलाई ध्यानमा राखी यो नीति कार्यान्वयनमा आएपछि बीस वर्ष (वि सं २०९० वा सन् २०३४) भित्रमा नेपालले हासिल गर्न सक्ने लक्ष्य देहायानुसार निर्धारण गरिएको छ ।

उद्देश्यहरु (Objectives)

- जनसङ्ख्या र विकासबीच तादात्म्य कायम गरी जनसङ्ख्या व्यवस्थापनलाई समग्र विकासको अभिन्न अङ्गका रूपमा विकास गर्ने,
- यौन र प्रजननस्वास्थ्य, परिवार नियोजनजस्ता सेवाहरूलाई अधिकारमुखी कार्यक्रमका रूपमा विकास गर्ने,
- स्वस्थ जीवनयापनका लागि स्वास्थ्य सेवा प्रवाहलाई गुणस्तरीय बनाउने,
- वाह्य तथा आन्तरिक बसाइसराइ र सहरीकरणलाई व्यवस्थित गर्ने,
- लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरणलाई विकासका सबै आयामहरूमा समाहित गर्ने,
- जनसाङ्ख्यिक तथ्याङ्क व्यवस्थापन, अध्ययन, अनुसन्धान, सर्वेक्षण र विश्लेषण गर्ने कार्यलाई व्यवस्थित र प्रभावकारी बनाउने,
- राष्ट्रिय उत्पादकत्व वृद्धिका लागि सक्रिय जनङ्ख्यालाई उत्पादनशील बनाउने ।

नीतिहरू :

- जनसङ्ख्या र विकासबीच तादात्म्य कायम गर्न जनसङ्ख्या व्यवस्थापनलाई समग्र विकासको अभिन्न अङ्गका रूपमा लिँदै सरोकारवाला निकायका बीचमा सम्पर्क र समन्वय स्थापित गरिने छ ।
- यौनस्वास्थ्य, परिवार नियोजन र सुरक्षित गर्भपतनलगायतका प्रजननस्वास्थ्य सेवालाई अधिकारमुखी कार्यक्रमका रूपमा विकास गरिने छ ।
- स्वस्थ जीवनयापनका लागि उपयुक्त जीवन शैली एवं वातावरणको निर्माण गरिने छ ।
- वाह्य तथा आन्तरिक बसाइसराइ र सहरीकरणको प्रभावकारी व्यवस्थापन गरिने छ ।
- लैङ्गिक,यौनिक,भाषिक,आर्थिक, सामाजिक एवं क्षेत्रीयरूपमा पछिपरेका समूह र शारीरिक, मानसिक तथा बौद्दिक रूपमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूलाई समावेशीकरण गर्दै जनसङ्ख्या र विकासमा मूलप्रवाहीकरण गर्न नीति,कानुन तथा संस्थागत व्यवस्थामा सुधार गरिने छ ।
- जनसङ्ख्या क्षेत्रका नीतिनिर्माण, कार्यक्रम तर्जुमा, कार्यान्वयन, अनुगमन र मूल्याङ्कनका लागि संस्थागत संरचनाको सुदृढीकरण गरिने छ । जनसङ्ख्या तथा विकासबीचको अन्तरसम्बन्धको सूचना प्रविधिसमेतका उपयोगबाट अध्ययन, अनुसन्धान र विश्लेषण गरी नीति निर्माण र कार्यक्रम तर्जुमाका लागि सरोकारवाला निकायहरूलाई पृष्ठपोषण गरिने छ ।
- विकास आयोजना र कार्यक्रम तर्जुमा गर्दा तिनको जनसाङ्ख्यिक प्रभावको समेत अध्ययन गरी तिनको उपयुक्तता पुष्टि गरेर मात्र कार्यक्रम कार्यान्वयन गरिने छ ।
- जनसङ्ख्याको लाभांश (Demographic Dividend) हुने हिस्सा र खास गरी युवा समूहलाई रोजगारमूलक कार्यमा उपयोग गरिने छ ।

जनसङ्ख्या र विकासबीच तादात्म्य कायम गर्न जनसङ्ख्या व्यवस्थापनलाई समग्र विकासको अभिन्न अङ्गका रूपमा लिँदै सरोकारवाला निकायका बीचमा सम्पर्क र समन्वय स्थापित गरिने छ ।

रणनीतिहरू

• विद्यमान क्षेत्रगत नीति, योजना तथा कार्यक्रमहरूको जनसाङ्ख्यिक दृष्टिकोणवाट पुनरावलोकन गरी कार्यान्वयनमा प्रभावकारिता ल्याउन केन्द्रदेखि स्थानीय तहसम्मका संस्थागत एवं व्यवस्थापकीय पक्षमा सुधार गरिने छ ।

• नेपाललाई सन् २०२२ सम्म विकासोन्मुख मुलुकमा स्तरोन्नति गर्ने लक्ष्यप्राप्तिका लागि विभिन्न विषयगत क्षेत्रमा आवश्यक पर्ने दक्ष तथा प्राविधिक जनशक्तिको प्रक्षेपण गरी सोहीअनुसार जनशक्ति उत्पादन एवम् आपूर्तिको व्यवस्था मिलाइने छ । उत्पादित जनशक्तिलाई वित्तीय तथा गैरवित्तीय प्रोत्साहनका व्यवस्थाद्वारा स्वदेशमै सेवा गर्ने वातावरण निर्माण गर्दै प्रतिभा पलायनलाई क्रमश निरूत्साहित गरिने छ ।

• जनसङ्ख्याका विविध पक्षहरूलाई सामाजिक, आर्थिक तथा भूराजनीतिक विकासका आयामहरूमा एकीकृत गर्दै प्रभावकारी व्यवस्थापन गरिने छ ।

• विकासका सबै आयामहरूसँग समन्वय गरी गरिबी रेखाभन्दा मुनि रहेका जनसङ्ख्यालाई गरिबी निवारणका कार्यक्रमद्वारा सम्बोधन गरिने छ ।

• उपलब्ध साधन र स्रोतहरूको अधिकतम उपयोग गरेर सम्पूर्ण जनसङ्ख्याको सामाजिक र आर्थिक जीवनलाई गुणस्तरीय बनाइने छ ।

• जेष्ठ नागरिकको अनुभव, सीप र उद्यमशीलता युवावर्गमा हस्तान्तरण गर्ने संयन्त्रको विकास गरिने छ । साथै सार्वजनिक निकायहरूमा लामो अवधि कार्य गरी सेवा निवृत्त भएका राष्ट्रसेवकहरूको अनुधव ज्ञान र सीपको उपयोग गर्ने नीति अवलम्वन गरिनेछ ।

• दिगोरूपमा वातावरणीय विकास र संरक्षणका लागि जलवायु परिवर्तनमा केन्द्रीत भएर उपलव्ध साधन स्रोत र जनसङ्ख्याको आकारबीच सन्तुलन कायम हुने कार्यक्रमहरू समन्वयात्मक रूपमा सञ्चालन गरिने छ ।

• जनसङ्ख्या व्यवस्थापनका लागि विकासका साझेदार, सरकारी निकाय, गैरसरकारी संस्था, निजी क्षेत्र, सहकारी तथा सामुदायिक संस्थाहरूसँगको साझेदारी र सहकार्यलाई प्रोत्साहन गरिने छ ।

• बढीभन्दा बढी जनसङ्ख्यालाई स्वदेशमै उत्पादनमूलक काममा लगाउने उद्देश्यसाथ भरिसक्य प्रत्येक निर्वाचन क्षेत्र, नभए प्रत्येक नगरपालिका वा जिल्ला सदरमुकाममा कम्तीमा एक औद्योगिक क्षेत्र स्थापना गरिने छ ।

• सरकारी लाभका पदमा निर्वाचित वा मनोनित एवम् राष्ट्रसेवक कर्मचारी लाई दुई वा सोभन्दा कम सङ्ख्यामा सन्तान जन्माउन गर्न प्रोत्साहित गरिने छ ।

यौनस्वास्थ्य, परिवार नियोजन र सुरक्षित गर्भपतनलगायतका प्रजननस्वास्थ्य सेवालाई अधिकारमुखी कार्यक्रमका रूपमा विकास गरिने छ ।

रणनीतिहरू

- सबै नागरिकलाई सुरक्षित र व्यवस्थित यौन तथा प्रजनन् स्वास्थ्य सेवालाई अधिकारका रूपमा विकास गरी यसको पहुँच बढाइने छ ।
- परिवार नियोजनका साधन र यसको उपयोगबारे जानकारी एवम् गुणस्तरीय सेवा प्रदान गरिने छ ।
- परिवार नियोजनको अपरिपूर्त मागलाई पूरा गर्ने, वितरण तथा सेवाको गुणस्तर वृद्घि गर्ने, तथा उपयोगी सूचनाहरू उपयुक्त सञ्चारमाध्यमबाट नियमितरूपमा स्थानीय तहसम्म प्रवाह गर्ने व्यवस्था गरिने छ ।
- सुरक्षित गर्भपतन सेवा एवम् गर्भपतनपछिका स्याहारको पहुँच सुनिश्चित गरिने छ । गरिब र सीमान्तकृत समूहका महिलालाई यस्तो सेवा नि:शुल्करूपमा उपलब्ध गराइने छ ।
- आमा र शिशुको स्वास्थ्यमा सुधार ल्याउन गर्भपरीक्षण, प्रसूति तथा प्रसूतिपश्चात हुने समस्यालाई सम्बोधन गर्न गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवाको विस्तार गरिने छ ।
- सीमान्तकृत एवं लोपोन्मुख जाति (राउटे, कुसुण्डा, चेपाङ्ग, राजवंशी, चमार, मुसहर, वादी, राजी आदि) संरक्षण गर्न विशेष कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिने छ ।
- कम्तीमा बीस वर्ष पुरा भएपछि मात्र विवाह गर्न राज्यले सुझाव दिनेछ । माता पिता मनोवैज्ञानिक, सामाजिक तथा आर्थिक रूपमा सक्षम भएपछि मात्र सन्तान जन्माउने व्यवस्थालाई प्रोत्साहित गरिने छ ।
- विवाह गर्ने उमेर बढाउन र उपयुक्त जन्मान्तरका लागि प्रभावकारी सूचना, शिक्षा, सञ्चार तथा व्यवहार परिवर्तनका लागि सञ्चारसम्बन्धी कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिने छ ।
- बाँझोपन तथा अल्पबाँझोपनको समस्यालाई मागका आधारमा सम्बोधन गरिने छ ।
- महिला, पुरुष र तेस्रो लिङ्गी, किशोरकिशोरी र युवाहरूका लागि सहज वातावरणमा प्रजनन् स्वास्थ्य तथा यौन शिक्षाको पहुँचमा सुनिश्चितता गरिने छ ।
- किशोरकिशोरीहरूलाई लागुपदार्थको दुर्व्यसन, व्यभिचार, यौन दुराचारजस्ता कार्यबाट टाढा राख्न पैरवी तथा बहस कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ ।
- मातृ मृत्युदर घटाउन मातृस्वास्थ्य केन्द्रित स्वास्थ्य सेवाको विस्तार गरिने छ ।

स्वस्थ जीवनयापनका लागि उपयुक्त जीवन शैली एवं वातावरणको निर्माण गरिने छ ।

रणनीतिहरू

- जनसङ्ख्याको कोरा मृत्युदर घटाई औसत आयु वृद्धि गरिने छ ।
- धूम्रपान, मद्यपान जस्ता स्वास्थ्यमा नकारात्मक असर पार्ने वस्तुको उत्पादन तथा विक्री वितरणलाई प्रभावकारी नियमन गरिने छ ।
- स्वस्थ खानपान, आहार, व्यवहार तथा व्यायामयुक्त स्वस्थ जीवनशैली अपनाउन स्वास्थ्य शिक्षा, सूचना तथा सञ्चारका माध्यमबाट सचेतना प्रवर्धन गरिने छ ।
- प्रदूषणविहीन वैकल्पिक ऊर्जा विकासमा जोड दिंदै, ग्रामीण क्षेत्रमा धूवाँरहित चूल्होको प्रवर्धन गर्न स्थानीय निकायसँग समन्वय गरी आवश्यक कार्यनीति तय गरिने छ ।
- जेष्ठ नागरिकहरूको स्वस्थ जीवनका लागि आवश्यक स्वास्थ्य उपचार एवं क्रियाशील जीवनशैली प्रवर्धन गरिने छ ।
- परम्परागत रूपमा नेपाली समाजले अवलम्बन गर्दै आएको पारिवारिक मूल्य र मान्यतालाई सम्मान गर्दै सानो परिवारको अवधारणालाई प्रोत्साहित गरिने छ ।
- जलवायुमा आएको परिवर्तनलाई समेत ध्यानमा राख्दै वातावरणीय सन्तुलन, प्रवर्धन तथा संरक्षणका कार्यलाई जनसङ्ख्या कार्यक्रमसित स्थानीय र राष्ट्रिय तहमा समन्वय गरिने छ ।

वाह्य तथा आन्तरिक बसाइसराइ र सहरीकरणको प्रभावकारी व्यवस्थापन गर्ने ।

रणनीतिहरू

- स्वदेशमै उद्योगधन्दाको विकास र आय आर्जनका क्रियाकलापद्वारा, रोजगारीका अवसर वृद्धि गर्दै वैदेशिक रोजगारीमा जाने दर घटाउने कार्यक्रममा सहयोग पुऱ्याइने छ ।
- कामदारहरूको अधिकार र चाहना सुरक्षित गर्न अत्यधिक सङ्ख्यामा नेपाली कामदार लैजाने देशहरूसँग प्रभावकारी श्रम कूटनीति (Labor Diplomacy) प्रवर्धनमा सहकार्य गरिने छ ।
- विदेश जानचाहने कामदारहरूलाई सीप विकासका अवसर सुदृढ गर्न तथा सम्बन्धित देशको परिवेश, भाषा, संस्कृति, सामान्य कानुन र सुविधाबारे जानकारी गराउन समन्वय गरिने छ ।
- श्रम आदानप्रदान गर्ने राष्ट्रबीच उनीहरूले निर्वाह गर्नुपर्ने दायित्व तथा जिम्मेवारीको स्पष्ट रेखाङ्कन गरी समझदारी (Memorandum of understanding) गर्न सम्बन्धित निकायलाई पृष्ठपोषण दिइने छ ।
- आन्तरिक बसाइसराइबाट स्थानीय बासिन्दा/रैथानेहरूको आर्थिक सामाजिक, साँस्कृतिक विकासमा विचलन हुन नदिन कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिने छ ।
- योजनाबद्धरूपमा आवास, खानेपानी, सडक, बिजुली, सञ्चार, शिक्षा, स्वास्थ्यजस्ता आवश्यक पूर्वाधार पूरा भएका क्षेत्रहरूलाई सहरी क्षेत्रका रूपमा विकास गर्न र पूर्वाधारहरू ग्रामीणतहसम्म विस्तार गर्दै लैजान सरोकारवाला निकायहरू सँग समन्वय र सहकार्य गरिने छ ।
- स्रोतसाधनको 'प्रभावकारी लागत उपयोग'का साथै सेवा, सुविधामा जनताको सहज पहुँच बढाउन आवश्यक पूर्वाधार सुविधा सम्पन्न बस्ती (Settlement) हरूको विकास गरी कम जनसङ्ख्यायुक्त र छरिएर रहेका ससाना बस्तीलाई त्यस्ता बस्तीमा स्थानान्तरण गरी व्यवस्थित गरिने छ ।

वाह्य तथा आन्तरिक बसाइसराइ र सहरीकरणको प्रभावकारी व्यवस्थापन गर्ने ।

रणनीतिहरू

- जनसङ्ख्याको क्षेत्रीय सन्तुलन कायम गर्न बसाइसराइको प्रवाहलाई कम्ती जनघनत्व भएका र नयाँ सहरतर्फ मोड्न (Redirect) उपयुक्त कार्यनीति अवलम्बन गरिने छ । साथै राष्ट्रिय भू–उपयोग नीति, २०६९ अनुरूप आवासीय क्षेत्रको व्यवस्थाका लागि जोखिम रहित क्षेत्रहरूको पहिचान गरी ती क्षेत्रहरूमा पूर्वाधारयुक्त, सुविधा सम्पन्न र वातावरणीय दृष्टिले उपयुक्त शहरीकरणको विकास गर्ने ।
- वातावरणीय तथा जलवायु परिवर्तन र प्राकृतिक प्रकोपबाट हुनसक्ने क्षतिलाई ध्यानमा राख्दै बस्तीहरूको जोखिमको मात्राको अध्ययन गरी आवश्यक कार्यक्रम प्रभावकारीरूपले अघि बढाउन सरोकारवालाहरू सँग समन्वय र सहकार्य गरिने छ ।
- युवा जनसङ्ख्या नै जनसाङ्ख्यिक लाभांश (Demographic dividend) भएकाले तिनबाट राष्ट्रिय उत्पादकत्वमा उचित लाभ प्राप्त गर्न उपयुक्त अवसरहरूको सिर्जना गरिने छ ।
- आन्तरिक र बाहय बसाइसराइ सम्बन्धी अभिलेखन र तथ्याङ्क प्रणालीलाई व्यवस्थित गरिने छ ।

लैङ्गिक,यौनिक,भाषिक,आर्थिक, सामाजिक एवं क्षेत्रीयरूपमा पछिपरेका समूह र शारीरिक, मानसिक तथा बौद्दिक रूपमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूलाई समावेशीकरण गर्दै जनसङ्ख्या र विकासमा मूलप्रवाहीकरण गर्न नीति,कानुन तथा संस्थागत व्यवस्थामा सुधार गरिने छ ।

रणनीतिहरू

- स्थानीय भाषा एवं परिवेशका आधारमा समेत शिक्षा, सूचना र सञ्चारको प्रवाह गरी सबै नागरिक तथा लक्षित समूहमा जनसाङ्ख्यिक सन्देश प्रवाह गरिने छ ।
- शिक्षामा सबैका लागि समान अवसर प्रदान गर्न प्राथमिक र माध्यमिक शिक्षामा विद्यालय जाने उमेरका बालबालिकाको शतप्रतिशत भर्ना गराउने वातावरण सिर्जना गर्न एवम् औपचारिक तथा अनौपचारिक शिक्षाको पाठ्यक्रममा उमेरअनुसारको प्रजनन तथा यौनशिक्षा समावेश गर्न आवश्यक सहकार्य गरिने छ ।
- लिङ्ग, उमेर, यौनको छनौट र जुनसुकै दृष्टिले समेत अल्प समूहमा पर्नेहरूमाथि हुने सबैखाले हिंसा र जेष्ठ नागरिकमाथि हुने दुर्व्यवहार उन्मूलन गर्न उपयुक्त ऐन कानुनको तर्जुमाका लागि तथा कार्यान्वयनका लागि सम्बन्धित निकायहरूलाई सहजता प्रदान गरिने छ ।
- जेष्ठ नागरिकहरूको अनुभव, क्षमता र सीपलाई समाज विकासमा लगाउने वातावरण सृजना गरिने छ ।
- जेष्ठ नागरिकसम्बन्धी विद्यमान कानुनमा भएका स्वास्थ्य सम्वन्धी प्रावधानलाई पूर्णरूपमा कार्यान्वयनमा ल्याउन विभिन्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ ।
- सीमान्तकृत तथा लोपोन्मुख समूहको वस्तुगतरूपमा पहिचान गरी उनीहरूको संस्कृतिको संरक्षण र आर्थिक, सामाजिक सुरक्षाको व्यवस्था गरिने छ ।

लैङ्गिक,यौनिक,भाषिक,आर्थिक, सामाजिक एवं क्षेत्रीयरूपमा पछिपरेका समूह र शारीरिक, मानसिक तथा बौद्दिक रूपमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूलाई समावेशीकरण गर्दै जनसङ्ख्या र विकासमा मूलप्रवाहीकरण गर्न नीति,कानुन तथा संस्थागत व्यवस्थामा सुधार गरिने छ ।

रणनीतिहरू

• राष्ट्रिय परिचय पत्रका साथै सेवा पहुँचमा सहयोग पुग्ने खालका लक्षित समूह केन्द्रित परिचय पत्रको व्यवस्था गर्न सहजीकरण गरिने छ ।

• लैङ्गिक सशक्तीकरण तथा समताका लागि विषयगत क्षेत्रमा लैङ्गिक बजेटको अवधारणालाई कार्यान्वयन गरिने छ ।

• एच.आई.भी एड्सबाट सङ्क्रमित, लैङ्गिक हिंसाबाट पीडित, मानसिक समस्या वा रोग भएका तथा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको सेवाका लागि पुनस्र्थापना केन्द्रहरूको व्यवस्था गरिने छ ।

• जनसाङ्ख्यिक विकास कार्यक्रमहरू निर्माण गर्दा महिला, पुरुष, तेस्रो लिङ्गी, लक्षित एवं पिछडिएका वर्ग, समुदाय तथा अल्पसङख्यक समेतलाई सहभागी गराई उनीहरूका आवश्यकतालाई प्राथमिकता दिइने छ ।

• सामाजिक सेवा कार्यक्रमअन्तर्गत अति गरिब, असहाय, अपाङ्गता भएका व्यक्ति, जेष्ठ नागरिकलगायत लक्षित वर्गका नागरिकलाई नि:शुल्क वा आंशिक छुट प्रदान गरिदै आएको स्वास्थ्य सेवालाई विस्तार गर्दै लगिने छ ।

• लैङ्गिक वा यौनजन्य हिंसाबाट प्रभावित नागरिकको स्वास्थ्य उपचार, सुरक्षा, मनोसामाजिक परामर्श, कानुनी उपचार एवं पुनस्र्थापनका लागि अन्तरमन्त्रालय समन्वय र सहकार्य सुदृढ गर्दै सेवा प्रवाह विस्तार गरिने छ ।

जनसङ्ख्या क्षेत्रका नीतिनिर्माण, कार्यक्रम तर्जुमा, कार्यान्वयन, अनुगमन र मूल्याङ्कनका लागि संस्थागत संरचनाको सुदृढीकरण गरिने छ ।

रणनीतिहरू

- जनसङ्ख्यासम्बन्धी उच्चस्तरीय विमर्श र नीति निर्देशनका लागि राष्ट्रिय जनसङ्ख्या समितिलाई चुस्त र प्रभावकारी बनाइने छ ।
- केन्द्रदेखि स्थानीय तहसम्मका जनसङ्ख्यासम्बन्धी कार्यक्रम सञ्चालन, अनुगमन र समन्वयका लागि उपयुक्त संस्थागत संरचनाको विकास गरिने छ ।
- जनसङ्ख्यासम्बन्धी कार्यक्रमहरूमा दोहोरोपन आउन नदिन, एवम् कार्यक्रम सुचारुरूपले सञ्चालन भई रहने व्यवस्था सुनिश्चित गर्न, अनुगमन एवं मूल्याङ्कन प्रणालीलाई प्रभावकारी बनाइने छ ।
- विकास योजना तर्जुमा, अनुगमन र मूल्याङ्कनका लागि सरोकारवालालाई आवश्यक पर्ने जनसाङ्ख्यिक तथ्याङ्क सहजरूपले उपलव्ध हुने व्यवस्था मिलाइने छ ।
- विकासका कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने वा सेवा प्रदान गर्ने निकायलाई स्तरीय सेवा प्रदान गर्न सेवाग्राहीका उमेर, लिङ्ग, सांस्कृतिक पहिचान आदिसहितको अनुमानित सङ्ख्याको प्रक्षेपणका आधारमा कार्यक्रम तर्जुमा गर्न प्रोत्साहित गरिने छ ।
- सरकारी दैनिक कामकाजमा आवश्यक पर्ने सेवाग्राहीको सूचना सङ्कलन गर्दा उमेर, लिङ्ग, सांस्कृतिक पहिचान, शिक्षा आदिजस्ता वर्गीकृत जानकारी अभिलेखमा राख्ने प्रणालीको विकास गरिने छ ।
- सरकारी तथा गैरसरकारी सङ्घसंस्थाद्वारा कार्यान्वयन गरिएका जनसङ्ख्यासम्बन्धी कार्यक्रमहरूको, अनुगमन मूल्याङ्कन र समीक्षा गरिने छ ।

जनसङ्ख्या तथा विकासबीचको अन्तरसम्बन्धको अध्ययन, अनुसन्धान र विश्लेषण गरी नीति निर्माण र कार्यक्रम तर्जुमाका लागि सरोकारवाला निकायहरूलाई पृष्ठपोषण गरिने छ ।

रणनीतिहरू

- जनसाङ्ख्यिक तथ्याङ्कको सङ्ग्रहण, प्रशोधन र विश्लेषण गर्ने केन्द्रीय निकायको क्षमता अभिवृद्धि गरिनेछ ।
- व्यक्तिगत घटना दर्ताको गुणस्तर र क्षेत्र वृद्धि गर्न सङ्घीय मामिला तथा स्थानीय विकास मन्त्रालय र अन्य सरोकारवालासँग सहकार्य सुदृढ गरिने छ ।
- जनसङ्ख्या र विकासका विविध क्षेत्रमा हुने अनुसन्धान र अध्ययनहरूको नियमितता, एकरूपता तथा गुणस्तरीयता कायम गर्न एवं तिनका निष्कर्षको राष्ट्रिय नीति निर्माण एवं योजना तर्जुमा उपयोग गर्नका लागि केन्द्रीय तहमा एक नियमन निकायको व्यवस्था गरिने छ ।
- जनसङ्ख्या र विकासका सूचकहरूको नियमित अनुगमनका लागि जनसाङ्ख्यिक र अरू सर्वेक्षणहरू आवधिक रूपमा सञ्चालन गरिने छ ।
- देशमा जनसङ्ख्या र विकाससम्बन्धी अध्ययन, अनुसन्धान गर्ने र तालिम दिने निकायहरूलाई तिनको क्षमता वृद्धि तथा स्तरोन्नति गर्न सघाउ प्रदान गरिने छ ।
- जनसङ्ख्या र दिगो विकासबीचको सम्बन्ध प्रगाढ बनाउन जलवायु परिवर्तन, वातावरणीय ह्रास तथा जनसङ्ख्याका विविध पक्षबारे आवश्यक अनुसन्धान गरी व्यवस्थापकीय कार्यमा जोड दिइने छ ।
- जनसङ्ख्या व्यवस्थापनमा वित्तीय सहयोग पुऱ्याउनका लागि कानुन मार्फत व्यवस्थित गरी जनसङ्ख्या कोषको स्थापना र सञ्चालन गरिने छ ।

जनसङ्ख्या तथा विकासबीचको अन्तरसम्बन्धको अध्ययन, अनुसन्धान र विश्लेषण गरी नीति निर्माण र कार्यक्रम तर्जुमाका लागि सरोकारवाला निकायहरूलाई पृष्ठपोषण गरिने छ ।

रणनीतिहरू

- जनसङ्ख्या व्यवस्थापन सम्बन्धमा जनसङ्ख्या र विकाससम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलनमा नेपालले गरेका प्रतिबद्घताका साथै जनसङ्ख्यासम्बन्धी अन्य अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्घताको पूर्ण पालना गरिने छ ।
- जनसङ्ख्या र विकाससित सरोकार राख्ने विषयका तथा अनुसन्धानका लागि आवश्यक हुने क्षेत्रका तथ्याङ्कलाई सूचना प्रविधि समेतका उपयोगमा नियमित अद्यावधिक हुने गरी व्यवस्थित गरिने छ ।
- जन्म, विवाह, बसाइसराइ र मृत्युजस्ता व्यक्तिगत घटनाको दर्ता प्रणाली (Civil Registration and Vital Static) लाई कानुनीरूपमा समेत अनिवार्य गराइने छ । स्थानीय तहमा अभिलेखमा राखिने तथ्याङ्कलाई राष्ट्रिय मूल सञ्जाल (National Network) मा जोडी हरेक समयमा जनसाङ्ख्यिक सूचना अद्यावधिक हुने प्रणालीको विकास गरिने छ ।
- जनसङ्ख्यासम्बन्धी तथ्याङ्कको निर्वाध उपयोगलाई प्रोत्साहित गर्न सरोकारवाला मन्त्रालय, तथ्याङ्क विभाग र अन्य सरकारी निकाय, यस विषयमा अध्यापन तथा अनुसन्धानमा दखल भएका विश्वविद्यालय र गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्र समेतका समन्वयमा एक तथ्याङ्क कोif (Data Bank) व्यवस्थित गरिने छ ।

विकास आयोजना र कार्यक्रम तर्जुमा गर्दा तिनको जनसाङ्ख्यिक प्रभावको समेत अध्ययन गरी तिनको उपयुक्तता पुष्टि गरेर मात्र कार्यक्रम कार्यान्वयन गरिने छ ।

रणनीतिहरू

• जुनसुकै क्षेत्रका विकास आयोजना तर्जुमा गर्दा तिनले चर्चिने जनसङ्ख्यालाई पर्ने असरबारे अध्ययन गरिनेछ।

• त्यस्ता आयोजनाबाट त्यसै क्षेत्रका जनसङ्ख्यालाई प्रत्यक्ष वा परोक्षरूपमा लाभ पुग्ने विकल्पहरूलाई प्राथमिकता प्रदान गरिने छ ।

• आर्थिक लाभका आयोजना भए तिनका प्रतिफल त्यसै आयोजनाबाट प्रभावित हुने जनसङ्ख्याले समेत उपभोग गर्न पाउने व्यवस्थालाई प्राथमिकता दिइने छ ।

• जनसङ्ख्यालाई प्रत्यक्ष वा परोक्षरूपमा प्रभावित पार्ने र भूमिको प्रयोग गरिने कार्यमा नेपाल सरकारले अवलम्बन गरेको राष्ट्रि भू–उपयोग नीति, २०६९ अनुरूप कृषि, वन, जलाधार, आवासीय, सामरिक महत्व एवं संरक्षित क्षेत्रलाई असर नपर्ने गरी औद्योगिक र व्यवसायिक क्षेत्रको विकासमा जोड दिइने छ ।

• नेपाल सरकारको जुनसुकै निकाय वा सरकारका अनुमतिमा जोसुकैले कार्यान्वयन गर्ने आयोजना भए तापनि तिनका असरको जनसङ्ख्यिक अध्ययन गर्न स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालयले विशेषज्ञ संस्थालाई खटाउने छ । यस्तो अध्ययनको लागत भने सम्बन्धित आयोजना वा परियोजनाले नै व्यहोर्नुपर्ने छ ।

जनसङ्ख्याको लाभांश (Demographic Dividend) हुने हिस्सा र खास गरी युवा समूहलाई रोजगारमूलक कार्यमा उपयोग गरिने छ ।

रणनीतिहरू

- रोजगारीका क्षेत्र प्रवर्धन गर्दा खास गरी कृषिको आधुनिकीकरण, उद्योगको विकास र विस्तार, व्यापार एवम् युवा जनसङ्ख्याले रोजगारी पाउनसक्ने क्षेत्रलाई पहिचान गरी प्राथमिकता दिइने छ ।
- युवाहरूलाई स्वावलम्बनका माध्यमबाट हुने स्वरोजगार कार्यक्रमको प्रवर्धन गरिने छ । यसका निमित्त मन्त्रलायले अन्य सरोकारवालाहरूसित समन्वय गर्नेछ ।
- सरकारी, गैरसरकारी वा निजी क्षेत्रका एवम् सहकारिताका माध्यमबाट समेत वित्तीय व्यवस्थापन गर्ने निकायमार्फत् युवाहरूका लागि रोजगारी प्रवर्धन हुने गरी ॠण तथा प्राविधिक सहायतालाई प्राथमिकता दिइने छ ।
- वैदेशिक रोजगारीबाट फर्केका युवाले आर्जन गरेको सीप तथा साधनस्रोतलाई राष्ट्रिय उत्पादन वृद्धिका निमित्त प्रयोग गर्न प्रोत्साहन दिइने छ ।

संस्थायत संरचना र कानूनी व्यवस्था

संस्थागत संरचना

राष्ट्रिय जनसङ्ख्या समिति

जनसङ्ख्यासम्बन्धी उच्चस्तरीय नीतिगत व्यवस्था, कानुन एवं कार्यविधि निर्माण तथा कार्यान्वयन गर्ने सम्बन्धमा समन्वय एवं निर्देशनका लागि प्रधानमन्त्रीका अध्यक्षतामा देहायअनुसारको एक राष्ट्रिय जनसङ्ख्या समिति रहने छ ।

- प्रधानमन्त्री — अध्यक्ष
- मन्त्री, स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालय — उपाध्यक्ष
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, गृह मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, सङ्घीय मामिला तथा स्थानीय विकास मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, अर्थ मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, परराष्ट्र मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, शिक्षा मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, श्रम तथा रोजगार मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, युवा तथा खेलकुद मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, महिला, बालबालिका तथा समाज कल्याण मन्त्रालय — सदस्य
- मन्त्री / राज्यमन्त्री, कृषि विकास मन्त्रालय — सदस्य

संस्थायत संरचना र कानूनी व्यवस्था

संस्थागत संरचना

•***राष्ट्रिय जनसङ्ख्या समिति***

•मन्त्री / राज्यमन्त्री, विज्ञान, प्रविधि तथा वातावरण मन्त्रालय सदस्य
•मन्त्री / राज्यमन्त्री, कानुन, न्याय, संविधानसभा तथा संसदीय मामिला मन्त्रालय सदस्य
•राज्यमन्त्री, स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालय सदस्य
•सभापति, सामाजिक समिति, व्यवस्थापिका संसद् सदस्य
•प्रमुख आयुक्त, राष्ट्रिय सूचना आयोग सदस्य
•सदस्य (जनसङ्ख्या विषय क्षेत्र), राष्ट्रिय योजना आयोग सदस्य
•उपाध्यक्ष, गरिबी निवारण कोष सदस्य
•अध्यक्ष, नेपाल परिवार नियोजन सङ्घ सदस्य
•जनसङ्ख्या विषयका विशेषज्ञ (समावेशी) पाँच जना - सदस्य
•जनसङ्ख्या क्षेत्रमा काम गर्ने विशिष्ट महिला दुई जना - सदस्य
•सचिव, स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालय सदस्य सचिव

संस्थायत संरचना र कानूनी व्यवस्था

मन्त्रालय

राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीति, २०७१ ले निर्दिष्ट गरेका नीतिगत प्रावधानहरूको व्यवस्थापन एवं कार्यान्वयन गर्न/गराउन स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालयले मुख्य जिम्मेवार निकायका रूपमा काम गर्नेछ ।

विभाग

केन्द्रदेखि समुदायस्तरसम्मका कार्यक्रम सञ्चालन, रेखदेख, अनुगमन, कार्यक्रम र स्रोतसाधनको बाँडफाँड तथा समन्वयका लागि मन्त्रालय अन्तरगत जनसङ्ख्या विभाग रहनेछ । साथै मन्त्रालय अन्तर्गतको जनसङ्ख्या महाशाखाको साविक संगठन संरचनमा नीतिगत व्यवस्थापन गर्ने जिम्मेवारी तोक्नेगरी साविकको कार्य क्षेत्रलाई परिमार्जन गरिनेछ ।

नेपाल सरकारले जनसङ्ख्या विषय क्षेत्रका अध्ययन, अनुसन्धान तथा तालिम आदि कार्यका लागि सम्बन्धित विषयको उच्चस्तरीय जनशक्तिसमेत उत्पादन गर्ने शैक्षिक, प्राज्ञिक तथा अनुसन्धानात्मक क्षेत्रमा कार्यरत निकायलाई सम्पर्क निकाय तोक्नेछ ।

कानूनी व्यवस्था **आर्थिक पक्ष**

कानूनी व्यवस्था

- जनसङ्ख्या सम्वन्धी छरिएर रहेका कानूनहरूलाई एकीकृत गरी समयसापेक्ष रूपमा सुधार तथा परिमार्जन गरि लागु गरिने छ ।
- जनसङ्ख्याका सवै सवालहरू समेट्ने गरी राष्ट्रिय जनसङ्ख्या ऐन निर्माणका साथै नियमावली एवं आवश्यक निर्देशिका तथा कार्यविधिहरू निर्माण गरी राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीतिको प्रभावकारी रूपले कार्यान्वयनको व्यवस्था गरिने छ ।

आर्थिक पक्ष

- सरकारी स्रोत, वैदेशिक सहयोग र ऋण, तथा गैरसरकारी एवम् निजी क्षेत्रको लगानी नै समग्रमा यस राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीति, कार्यान्वयनका मुख्य आधार हुनेछन् । यस नीतिको कार्यान्वयनको लागि वनाइने योजना तथा कार्यक्रम संचालन गर्न आवश्यक पर्ने आर्थिक स्रोतको व्यवस्था तत् तत् समयमा नेपाल सरकारले गर्नेछ ।

अनुगमन तथा मूल्याङ्कन

- जनसङ्ख्या व्यवस्थापनका लागि विभिन्न निकायबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरूको प्रत्येक तहमा नियमितरूपले अनुगमन र मूल्याङ्कन गरिने व्यवस्था गर्न चुस्त र प्रभावकारी संयन्त्र बनाई कार्यान्वयनमा ल्याइने छ । यसका लागि राष्ट्रिय योजना आयोगले तर्जुमा गरी व्यवहारमा ल्याएको नतिजामा आधारित अनुगमन तथा मूल्याङ्कन ढाँचा तथा सङ्घीय तथा स्थानीय विकास मन्त्रालयले कार्यान्वयनमा ल्याएको अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणालीसमेतलाई ध्यानमा राखी प्रभावकारी अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणालीको विकास गरिने छ ।
- अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणालीलाई समेत सहयोगी हुने जनसङ्ख्या व्यवस्थापन सूचना प्रणाली स्थापना गरी कार्यान्वयन गर्दै लगिने छ ।
- नीति कार्यान्वयनको आवधिक मूल्याङ्कन गर्दै मूल्याङ्कनवाट प्राप्त नतिजाका आधारमा नीतिलाई परिमार्जन गरिनेछ ।

अपेक्षित उपलव्धि

- जनसङ्ख्या व्यवस्थापन एवं प्रभावकारी स्वास्थ्य सेवा प्रवाहको माध्यमवाट मातृशिशु तथा बाल मृत्युदरमा कमी आई गुणस्तरीय जीवनयापन एवं अपेक्षित औसत आयु वृद्धि भएको हुनेछ ।
- आन्तरिक तथा बाह्य बसाइसराइ एवं सहरीकरणको समुचित व्यवस्थापन भएको हुनेछ ।
- जनसङ्ख्या व्यवस्थापन एवं निर्णय प्रक्रियामा लैङ्गिक मूल प्रवाहीकरण भएको हुनेछ ।
- जेष्ठ नागरिक, उपेक्षित एवं सीमान्तकृत वर्ग, लोपोन्मुख समुदायलगायत लक्षित वर्गको सामाजिक न्याय एवं सुरक्षाको प्रत्याभूति भएको हुनेछ ।
- सरकारी, गैरसरकारी निकाय, निजी क्षेत्र र नागरिक समाजवाट राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीतिलाई पूर्णरूपमा समर्थन गर्दै त्यसको कार्यान्वयन तथा परिमार्जनमा स्वस्फूर्त रूपमा सहभागी भएको अवस्था हुनेछ ।
- यो नीतिको प्रभावकारी कार्यान्वयनवाट मुलुकको अन्य क्षेत्रका विभिन्न राष्ट्रिय नीतिको तथा कार्यक्रमहरूको कार्यान्वयनमा सहयोग पुग्न गई प्रभावकारीता अभिवृद्दि हुनेछ ।

जोखिमहरू :

- जनसङ्ख्या नीतिमा उल्लेख गरेअनुसार आर्थिक, मानवीय र भौतिक स्रोतहरू उपलब्ध नहुने सम्भावना हुनेछ ।
- जनसङ्ख्या व्यवस्थापनको क्षेत्र वहुपक्षीय सरोकारको विषय भएकोले सरोकारवाला निकायहरूको सहयोग र सहकार्य विना यसको कार्यान्वयन प्रभावकारी हुन सक्दैन ।
- यो नीति कार्यान्वयनका लागि उपयुक्त कानुनी व्यवस्था, संस्थागत संरचना, दक्ष जनशक्तिको उपलव्धता र सक्षम व्यवस्थापकिय क्षमताको आवश्यकता पर्दछ ।

नीतिमा परिमार्जन र वाधा, अड्काउ फुकाउने

नीतिमा परिमार्जन

राज्य पुर्नसंरचना हुँदा संघीय संरचना अनुरूपका सरकारको दायित्व भित्र पर्ने गरी छुट्टयाई यस राष्ट्रिय जनसङ्ख्या नीतिको परिमार्जन गर्नु पर्ने आवश्यकता हुन सक्दछ ।

वाधा, अड्काउ फुकाउने

यस नीतिको कार्यान्वयनको सिलसिलामा कुनै वाधा अड्काउ परेमा वा विवाद उत्पन्न भएमा नेपाल सरकार स्वास्थ्य तथा जनसङ्ख्या मन्त्रालयले यस नीतिको व्याख्या गरी वाधा अड्काउ फुकाउन सक्नेछ ।

धन्यवाद